

de Summer, som nu ere bragte i Forslag under Nr. 5, og ligeledes de under Nr. 4, thi det vilde ganske sikkert drage meget Andet tilfølge. Det fremgaaer af Regjeringens Dplysninger til denne Paragraph, efter hvilke Principer Regjeringen er gaaet frem i den Henseende, idet Regjeringen kun har troet at burde fremlægge Forslag til at rette saadanne Feil, som vare begaaede, ikke af de underordnede communale Autoriteter, men af selve den øverste Autoritet, som var indsat af Lovgivningsmagten til den hele Erstatningsfags Behandling. Der er foruden hvad der henhører umiddelbart under dette Princip, kun medtaget et ganske enkelt Tilfælde, hvorom ogsaa Regjeringens Dplysninger indeholde det Fornødne. Man kan jo imidlertid sige, at det slet ikke er sagt, at det Princip, Regjeringen har fulgt, er det rigtige, og, da Regjeringen desuden selv har tilladt sig at bringe en Sag frem, som ligger udenfor Principet, saa kunne vi Andre ogsaa gjøre det; men i den Henseende er det just, jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa en væsentlig Forstjæl, som der er i Behandlingsmaaden. Regjeringens Forslag indbringes ikke her ved Sagens 2den Behandling, saaledes at man fordrer, at Medlemmerne strax skulde fælde deres Dom over de paagældende Forslag, blot efter et mere eller mindre udførligt mundtiligt Foredrag, men Regjeringens Dplysninger indeholdes i skrevne Actstykker, som afgives, og som ogsaa i sin Tid ere bleve afgivne til et Finantsudvalgs Prøvelse, og, naar dernæst Finantsudvalget ikke finder Noget at erindre derimod, saa staaer virkelig Sagen saaledes i formel Henseende, at Rigsdagen ikke kan nære nogen Betænkelighed ved at følge de gjorte Forslag; thi det, der af Regjeringen er foreslaaet, af Regjeringen udførligt oplyst, og dernæst befundet rigtigt af et Finantsudvalg, det kunne de enkelte Medlemmer meget godt stemme for, uden at behøve nøiere at gennemgaae de enkelte Acter. Men saaledes forholder det sig ikke, naar et enkelt Medlem fremsætter detslige Forslag, uden at det engang kan sees, om de i sin Tid have været under Finantsudvalgets Prøvelse. Vil den ærede Rigsdagsmand altsaa fastholde disse Forslag, saa vilde

jeg i ethvert Tilfælde finde det rigtigt, at han nu tog dem tilbage og forsøger, hvilken Skabne de kunne faae ved at behandles paa samme Maade, som de under Nr. 4 fremsatte, senere tilbagetagne, Forslag, og, hvis det da ikke lykkes ham at sætte igjennem, hvad han ønsker, saa staaer det ham jo frit for, til næste Efteraar, naar igjen et Udvalg kommer til at behandle Sagen, at bringe dem under en særlig Overveelse, hvilken jeg troer meget hensigtsmæssigere finder Sted i et Udvalg, hvor flige Sager kunne prøves af ethvert enkelt Medlem, end i selve Rigsdagen.

L. Scholer: Nei, jeg finder mig dog ikke besejret til at følge den ærede Finantsministers Dpfordring. Jeg veed vel, hvad disse Forslag, som Ministeriet har stillet i Finantsloven om Krigsskadeerstatning, angaaer, at de have været overgivne til Finantscommitteen, men jeg tør dog tillade mig at bemærke, at i sidste Samling ved Finantslovens 2den Behandling, da stillede den ærede Finantsminister et Forslag til Finantsloven, som ikke havde været til Finantscommitteens Behandling, og det var om en Erstatning paa 1500 Rbd., angaaende en Studeleverance. Den paagældende Mand havde ogsaa forsomt at anmelde sit Krav i rette Tid; det var altsaa ogsaa et Efterkrav, og derfor havde Erstatningscomiteen ikke kunnet medtage det, men den ærede Finantsminister fandt, at der var Grunde, som talte for, at denne Mand blev tagen med, og Ministeren stillede derfor Forslaget og gjorde Thinget bekendt med, at Bilagene laae til Eftersyn i Bureauet. De Bilag, som høre til de af mig fremsatte Forslag, ere idetmindste ikke alle Thingets Medlemmer ubekjendte, ja, de ere endogsaa bekjendte for en stor Deel af Medlemmerne, thi de have i flere Dage været henlagte paa Thingets Bord, og idetmindste er der mange Medlemmer her, som have erklæret for mig, at de ansaae det for aldeles billigt og retfærdigt, at disse Krav bleve erstatte. Jeg kan derfor ikke tage Forslagene tilbage, men maa overlade dem til deres Skabne. Jeg har, med den ærede Ministers Tilladelse, henvendt mig til ham for mere end et Aarsiden med denne Sag, og den ærede Minister sagde da, at han ikke kunde fremlægge For-